

Het Angelsaksische nutsdenken heeft iedere relatie tot transactie gereduceerd

Tim van den Hoff

W

Waarom twijfelen twintigers en dertigers zich suf en voelen ze zich leeg? Vanuit mijn achtergrond als ondernemer, filosoof en ervaringsdeskundige probeer ik een alternatieve verklaring te verspreiden voor de gedoodverfde *quarterlife crisis*. In de afgelopen jaren van onderzoek viel me één ding in het bijzonder op: mijn eigen generatiegenoten verkiezen de individuele zelfdiagnose boven een gezamenlijk geformuleerd alternatief voor de beleefde misère. De overvloed aan zelfhulpboekjes over geluk, authenticiteit en dertigersdilemma's laat zien dat we overtuigd zijn dat de individueel ervaren problemen ook persoonlijk opgelost kunnen worden, maar ik denk dat een dergelijke opvatting ons van de regen in de drup brengt.

Wij zijn opgevoed tijdens het neoliberale experiment dat onder Thatcher en Reagan van start ging en hebben daar, beschermd door het liefdevolle milieu van onze families, enkel de plezierige welvaart en vrijheid van meegekregen. Hoewel we in de rijkste periode in de geschiedenis zijn opgegroeid, worden onze toekomstperspectieven nu hardhandig bijgesteld door een economische versobering, waarvan verwacht wordt dat deze realiteit nog wel een tijdje voortduurt. Belangrijker is de liberale misvatting dat het goede leven een individuele zaak is, waar geen enkele externe aanspraak op gemaakt mag worden.

Het Angelsaksische nutsdenken heeft alles van waarde becijferd en iedere relatie tot transactie gereduceerd, maar mensen leven niet in een spreadsheet. De populaire zelfhulpcultuur probeert met quasi-psychologische oplossingen dit existentiële vacuüm te omzeilen, maar lost het probleem niet op. Je authentieke zelf ontdekken om tevreden te zijn met de dingen die écht bij jou passen mag als een goed advies klinken, maar is enkel zinvol als er een maatschappelijke basis bestaat waar 'jezelf' zijn ook daadwerkelijk gewaardeerd wordt. Het lege 'Is-dit-alles'-gevoel opvullen door een waterput te slaan in dorstig Afrika bewaart je eigen morele droogte misschien even, maar vormt geen structurele oplossing voor het gebrek aan voldoening dat zovelen missen in hun werk en dagelijks leven.

In plaats van vertwijfeld bij de pakken neer te zitten of in de malle-molen mee te blijven draaien, moet de huidige generatie jongvolwassenen in actie komen. Daarvoor hoeven we niet de barricaden op of de *underground* in, maar moeten we de verantwoordelijkheid nemen om bij te dragen aan het voortgaande maatschappelijk discours door nieuwe waarden te articuleren. Het begin lijkt al voor

ons gemaakt. Sinds het vastlopen van de economie wordt in toenemende mate het Rijnlands model ter inspiratie afgestoft om een nieuwe maatschappelijke visie en alternatieve bedrijfsmodellen te ontwikkelen. Hierin staan naast Profit ook People en Planet centraal en wordt gezocht naar duurzame manieren van samenwerken waar medeverantwoordelijkheid, loyaliteit, gemeenschap, zorgzaamheid en vakmanschap. Eigenlijk alles wat een paar decennia terug inefficiënt werd bevonden en afgeschaft. Alles wat we nu zo missen. 🎓

timvandenhoff@speakersacademy.nl